

I lyset af de forbedrede behandlingsmuligheder rejste der sig en debat i pressen om, hvorvidt levetidsprognosen for hiv-smittede måtte havde ændret sig, således at forudsætningen i forarbejderne om, at personer, der smittes med sygdommen, i almindelighed afgår ved døden inden for maksimalt 10-15 år, ikke længere var opfyldt.

Justitsministeriet indhentede på den baggrund i september 1998 en udtalelse fra Sundhedsministeriet om levetidsprognosen for hiv-smittede.

Af Sundhedsministeriets udtalelse fremgik det bl.a., at det trods positive resultater med kombinationsbehandlingen endnu ikke var muligt at udtale sig om behandlingens effekt på levetiden for de smittede personer, men at det måtte formodes, at hiv-smittede ville kunne leve længere end 15 år fra det tidspunkt, hvor de blev smittet. Hvor meget længere var det ikke muligt nærmere at angive.

Sundhedsministeriet oplyste imidlertid supplerende, at ministeriet formodentlig i slutningen af 1999 – på grundlag af yderligere erfaringer med kombinationsbehandlingen – ville have et bedre grundlag for at udtale sig om levetidsprognosen for personer, der smittes med hiv.

På den baggrund fandt Justitsministeriet ikke på daværende tidspunkt anledning til at foreslå straffelovens § 252, stk. 2, ændret.

Justitsministeriet anmodede i november 1999 på ny Sundhedsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt man på baggrund af de indhøstede erfaringer nu var i stand til at give en mere sikker prognose for levetiden for smittede personer, der modtager kombinationsbehandlingen.

Sundhedsministeriets oplyste i den forbindelse, at ministeriet – på baggrund af en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen – kunne tiltræde en udtalelse, som Retslægerådet havde afgivet til brug for en konkret straffesag, hvor en person var tiltalt for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 2, i anledning af en række seksuelle overgreb mod mindreårige drenge, jf. Østre Landsrets dom af 24. marts 2000, der er omtalt nedenfor pkt. 2.2.2.

Retslægerådet konkluderede i udtalelsen, at hiv-infektionen fortsat betragtes som uafvendeligt dødelig, men nu inden for en tidshorisont af ca. 20 år.

2.2.2. Østre Landsrets dom af 24. marts 2000 (Ugeskrift for Retsvæsen 2000, s. 1478)

Ved dom af 24. marts 2000 fandt Østre Landsret, at straffelovens § 252, stk. 2 – uanset de forbedrede behandlingsmuligheder – fortsat finder anvendelse. I

retsbelæringen konkluderede retsformanden bl.a. følgende:

»Jeg vil tage udgangspunkt i Retslægerådets erklæringer, der går ud på, at ubehandlede HIV-smittede i gennemsnit lever 10 år inden udvikling af AIDS og herefter 18-24 måneder, altså i alt 11½-12 år. Med de nye behandlinger forlænges levetiden med gennemsnitligt 3-6 år, og man når dermed op på 14½-18 år. Retslægerådet har i sin sidste erklæring rundet de 14½ år op til 15 år og har anført en gennemsnitlig levetid for HIV-smittede på 15-18 år. Man må på dette grundlag konstatere, at den nedre del af Retslægerådets angivelser ligger på 14½-15 år, og at denne nedre del af angivelsen ikke falder klart uden for det tidsrum på maksimalt 10-15 år, som Justitsministeren i 1994 anførte i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg vil også fremhæve for Dem, at professor Peter Skinhøj oplyste, at angivelsen på 15-18 år kun er et kvalificeret gæt, hvilket jo hænger sammen med, at man endnu kun har erfaringer med de nye behandlinger over en 3-årig periode. Det siger derfor sig selv, at forventningen om en forlængelse af den gennemsnitlige levetid med 3-6 år foreløbig må være et skøn og altså – som han sagde – et »kvalificeret gæt«.

Konklusionen må efter min opfattelse være, at der ikke for øjeblikket foreligger sikkerhed for, at de nye behandlingsformer forlænger levetiden for hiv-smittede i et sådant tidsrum, at justitsministerens forudsætninger fra 1994 ikke holder stik.«

Straffelovens § 252, stk. 2, er også anvendt i en sag afgjort ved retten i Holbæk, som i en upåanket dom af 19. april 2000 fandt, at bestemmelsen kunne anvendes på en hiv-smittet person, der havde haft ubeskyttet seksuelt samvær med sin ægtefælle. Straffen blev fastsat til 3 måneders betinget fængsel. Straffen blev gjort betinget på grund af den tid, der var gået, siden forholdet blev begået (4½ år).

2.2.3. Sundhedsstyrelsens udtalelse af 25. januar 2001

Spørgsmålet om anvendelsen af straffelovens § 252, stk. 2, blev taget op igen på et møde i december 2000 mellem repræsentanter for Justitsministeriet, Rigsadvokaten, Retslægerådet, Sundhedsministeriet og Sundhedsstyrelsen.

Justitsministeriet anmodede i forlængelse af mødet på ny Sundhedsstyrelsen om en udtalelse om bl.a., hvorvidt levetidsprognosen for hiv-smittede – på bag-